

Η «ΣΚΕΠΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ»

«Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα
σκηνή η λεγομένη Άγια Αγίων...»

Με τιμή και ευγνωμοσύνη στις ευεργεσίες του Θεού εορτάζει σήμερα το φιλόχριστο και ευσεβές ελληνικό έθνος μια ημέρα εθνικού μεγαλείου, κατά την οποία συνεχίζοντας την μακραίωνη παράδοση της φυλής αντιστάθηκε στον ξένο επιβουλέα που είχε το θράσος να ζητήσει «γη και ύδωρ». Στην επιτυχή έκβαση του τίμιου αγώνα, ο οποίος διεξήχθη για την υπεράσπιση της ακεραιότητας της Πατρίδος μας, ο λαός μας αναγνωρίζει την θαυματουργική ενίσχυση της υψηλότερας συμμάχου του, της Υπερμάχου Στρατηγού, η οποία «ως φωτοφόρος νεφέλη» άπλωνε την Σκέπη της στον αγωνιζόμενο για τα δίκαια του Στρατό μας. Γι' αυτό και η σημερινή ημέρα ορίσθηκε από την Ιερά Σύνοδο το 1952 ως ημέρα εορτής της Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου.

Προτυπώσεις της Παναγίας

Στην άσπιλη μορφή της Παναγίας αναφέρεται «εν σκιά» το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα. Περιγράφει τη «Σκηνή του Μαρτυρίου», την οποία κατασκεύασαν οι Ισραηλίτες για τη λατρεία τους στο Θεό, και τα αντικείμενα που υπήρχαν μέσα της και τα οποία προδιαγράφουν το ρόλο της Παναγίας στο έργο της σωτηρίας του κόσμου.

Η «Επτάφωτη λυχνία» σημαίνει την λάμψη της Θεοτόκου, η οποία ακτινοβολεί τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος που απαριθμεί ο απόστολος Παύλος: «αγάπη, χαρά ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια» με ανώτερο την αγάπη, το πλήρωμα του Νόμου.

Η «Τράπεζα» και η «Πρόθεσις των άρτων» αποτελεί τύπο της Θεοτόκου, η οποία είναι η «έμψυχος τράπεζα, άρτον ζωής (το Χριστό) χωρήσασα».

Το «Χρυσό θυμιατήριο» δηλώνει Εκείνην η οποία δέχτηκε μέσα της το πυρ της θεότητας, και όχι μόνο δεν κάηκε αλλά ευωδίαζε με την αγνότητά της.

Η «Κιβωτός της Διαθήκης», η «περικεκαλυμμένη χρυσίω», είναι τύπος της Παναγίας που χρυσώθηκε με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Η «Στάμνα», που περιείχε το θεόσταλτο στους Ισραηλίτες μέσα στην έρημο μάννα, προτυπώνει την Μητέρα του Κυρίου μας, η οποία, κατά τον ιερό υμνογράφο, είναι η στάμνος η «μάννα φέρουσα το γλυκαίνον τα των ευσεβών αισθητήρια».

Η «Ράβδος του Ααρών», η οποία βλάστησε θαυματουργικά, αποτελεί τύπο της Παναγίας που, κατά τον Άγιο Ανδρέα Κρήτης, είναι «ράβδος αειθαλής» από την οποία «άνθισε» ο Χριστός μας.

Οι «Πλάκες της Διαθήκης», στις οποίες είχαν διατυπωθεί τα θεοχάρακτα γράμματα, οι Δέκα Εντολές, συμβολίζουν την Παναγία πάνω στην οποία «εγγέγραπται Πατρός ο Λόγος», Εκείνος που ήλθε να πληρώσει το Νόμο.

Τα «Χερουβείμ», «τα κατασκιάζοντα το ιλαστήριον», προτυπώνουν την Θεοτόκο, που ως χερουβικός θρόνος δέχθηκε και κυοφόρησε στην κοιλιά της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό.

Αγαπητοί μου!

Όλες αυτές οι προτυπώσεις της Παλαιάς Διαθήκης για την Παναγία μας από τα αντικείμενα που βρίσκονται στη «Σκηνή του Μαρτυρίου», στα «Άγια» και στα «Άγια των Αγίων», δεικνύουν ότι η Παρθένος είναι η «Άγια Αγίων μείζων». Σ' αυτήν λοιπόν στρέφεται όλος ο πιστός λαός μας και την παρακαλεί: «Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μητέρα του Θεού, φύλαξον το Έθνος ημών υπό την Σκέπην Σου». Αμήν.

Αρχιμ. Θ. Απ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. θ' 1-7)

Η σκηνή του μαρτυρίου

Αδελφοί, είχαν η πρώτη σκηνή δικαίωμα λατρείας το τε Άγιον κοσμικόν. Σκηνή γαρ κατεσκευάσθη η πρώτη, εν ή η τε λυχνία και η τράπεζα και η πρόθεσις των άρτων, ήτις λέγεται Άγια. Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα σκηνή η λεγομένη Άγια Αγίων, χρυσούν έχουσα θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης περιεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω εν η στάμνος χρυσή έχουσα το μάννα και η ράβδος Ααρών η βλαστήσασα και οι πλάκες της διαθήκης, υπεράνω δε αυτής Χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον περί ων ουκ έστι νυν λέγειν κατά μέρος. Τούτων δε ούτω κατεσκευασμένων εις μεν την πρώτην σκηνήν δια παντός εισίασιν οι ιερείς τα λατρείας επιτελούντες, εις δε την δευτέραν άπαξ του ενιαυτού μόνος ο αρχιερεύς, ου χωρίς αίματος, ό προσφέρει υπέρ εαυτού, και των του λαού αγνοημάτων.

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπής

Αδέλφια, είχε και η πρώτη διαθήκη διατάξεις για τη λατρεία και γήινο αγιαστήριο. Κατασκευάστηκε δηλαδή το πρώτος μέρος της σκηνής, στο οποίο υπήρχε η λυχνία και η τράπεζα και οι άρτοι της προθέσεως, το οποίο λέγεται Άγια. Ύστερα από το δεύτερο καταπέτασμα ήταν το μέρος της σκηνής το οποίο ονομαζόταν Άγια Αγίων. Εκεί υπήρχε ένα χρυσό θυμιατήριο και η κιβωτός της διαθήκης, η οποία ήταν από όλα τα μέρη σκεπασμένη με χρυσάφι και μέσα σ' αυτή ήταν η χρυσή στάμνα, που περιείχε το μάννα, η ράβδος του Ααρών, που είχε βλαστήσει, και οι πλάκες της διαθήκης. Επάνω δε από την κιβωτό ήταν απαστράπτοντα Χερουβείμ, τα οποία επισκίαζαν το ιλαστήριο. Γι' αυτά δεν είναι δυνατό να μιλήσουμε τώρα λεπτομερώς. Με αυτή τη διάταξη, στο πρώτο μέρος της σκηνής εισέρχονται πάντοτε οι ιερείς, όταν εκτελούν τα καθήκοντα της υπηρεσίας τους, αλλά στο δεύτερο μέρος μπαίνει μόνον ο αρχιερέας, μια φορά τον χρόνο, και όχι χωρίς αίμα, το οποίο προσφέρει για τον εαυτό του και για τις εξ αγνοίας αμαρτίες του λαού.